

και ἐδημοσίευσε ὁλόκληρον τόμον ἐντυπώσεων· ἐν οἷς καὶ τὸ ἐξῆς νόστιμο.

«Ένας ἔμπορος ἐκ Σικάγου πῆγε μιὰ μέρα στὸ γραφεῖον τοῦ κατενθουσιασμένος». Ὁ συντάκτης τοῦ τὸν ρώτησε τὸ αἷτιον τῆς χαρᾶς τοῦ καὶ ὁ τίμιος *Γαγκι* τοῦ εἶπε: «Ὁ ἱατρός μου μὲ συνεβούλευσε νὰ ἔλθω πεζῇ ἀπὸ τὸ σπίτι μου ἕως τὸ γραφεῖο. Ὑπῆκουσα λοιπὸν καὶ αὐτὸς ὁ πρωῒνός μου περίπατος μοῦ ἐπέτρεψε νὰ κάμω τρεῖς καλὰς πράξεις· συνήντησα κοντὰ σέ μίαν ἐκκλησίαν μιὰ πτωχὴ γυναῖκα ποὺ ἔκλαιε ἀπαρηγόρητα καὶ βαστοῦσε ἕνα μωρὸ στὴν ἀγκυλιά της. Τὴν ρώτησα τὴν αἰτία τῆς θλίψεώς της καὶ μοῦ ἀπήντησε πὼς ἦταν ἀπὴλπισμένη διότι ὁ ἱερεὺς ἤρνεϊτο νὰ βαπτίσῃ τὸ μωρὸ της διότι δὲν εἶχε νὰ τὸν πληρώσῃ ἕνα δολλάριο. Ἐβγάλα ἀπὸ τὴν τσέπη μου ἕνα τραπεζογραμμάτιον ἐννέα δολλαρίων καὶ εἶπα στὴ γυναῖκα νὰ πληρώσῃ τὸν παπᾶ καὶ νὰ μοῦ ἐπιστρέψῃ τὸ ὑπόλοιπον. Ἔτσι καὶ ἔγινε: ὕστερ' ἀπὸ ἕνα λεπτὸ ἐπέστρεψε καὶ μοῦ ἔφερε δυὸ δολλάρια. Καὶ ἔκλαιε ἀκόμα ἀλλὰ τώρα πλέον ἀπὸ εὐγνωμοσύνην... Δὲν ἔχω δίκαιον νὰ χαίρωμαι. Πρωτὸν τὴν ἔκαμα νὰ μὴ κλαίῃ, δευτέρον ὁδήγησα τὸ παιδί της στὸν δρόμον ποὺ φέρει στὸν οὐρανὸν καὶ τρίτον κατώρθωσα νὰ ἀλλάξω ἕνα κίβδηλλο τραπεζογραμμάτιο ποὺ δὲν εἴξευρα πὼς νὰ τὸ περάσω!...»

Ἄξιός ὁ μισθός του.

Γ. Ι. Κάρ.

Τὰ βάσανα τοῦ βίου.

Νᾶχης ἕνα χαριτωμένο παιδάκι, ποὺ τῶπαν πὼς δὲν πρέπει ποτὲ νὰ πῇ ψέμματα. Ὑστερα νᾶρθη καμμιὰ θειά σου ἀπ' ἐξω, γεροντοκόρη, ἡ ἄτεκνος χήρα, ἡ ὁποία ἔχει ἑκατὸν χιλιάδες φράγκα εἰσόδημα. Τὸ παιδάκι σου νὰ πηδήσῃ στὰ γόνατά της καὶ ὅπως τῶμαθες νὰ μὴ λέῃ ψέμματα νὰ τῆς πῇ: Ἔλα νὰ σοῦ μετρήσω τῆς ρυτίδες τοῦ προσώπου σου... μιὰ, δυὸ, τρεῖς, τέσσαρες πέντε κτλ.

* *

Νὰ βλέπῃς στὴν ἐσπερίδα ὅλων τὰ βλέμματα κρυφωμένα ἀπάνω σου· νὰ τὸ ἀποδίδῃς στὸν θρίαμβον τοῦ τελευταίου ἄρθρου ποὺ δημοσίευσες καὶ ἔξαφνα κάποιος νὰ σοῦ πῇ πὼς... ἔχασες νὰ βάλῃς γραβάτα!..

* *

Νὰ διηγῆσαι πὼς πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν σοῦ συνέβη κατὰ ἀρκετὰ περίεργο εἰς τὸ ὁποῖον προσθέτεις καὶ μερικὰς λεπτομερείας καὶ ἀφοῦ τελειώσῃς ν' ἀκούσῃς τὴν κυρία τοῦ σπητιοῦ νὰ σοῦ πῇ: «Μὰς τὸ εἶπατε αὐτὸ καὶ πρὸ δύο ἐτῶν ἀλλ' ὅχι ἀπαράλλακτα!»

Aurélien Scholl.

Μικρὰ χαρτάκια.

4. Ποῖος εἶναι ὁ μεγαλύτερος ποδοστής ;

5. Πότε γελᾷ κἀνείς περισσότερον ;

6. Ποῦ σταματᾷ τὸ βλέμμα τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ τοῦ κακοῦ ;

Ἡ Ἠχὼ δέχεται ἀπαντήσεις ἐντὸς τῆς δεκαπενθημερίας.

*Oui! je conviens avec vous
Que tous les poètes sont fous
Mais comme poète vous n'êtes
Tous les fous ne sont pas poètes*

Ἡ μετάφρασις ἑμμετρος — εἰς δημῶδη ἢ καθαρεύουσαν — ἀποστέλλεται ἐντὸς δεκαπενθημερίας.

Ἀλληλολογαφία.

24. Μαύρη μοῖρα, ἐνταῦθα. — Ἐδῶ ἀπατάσθε. Δὲν χαρίζομαι. Ἀλλὰ ὡς φαίνεται, ἀν' ἀπαιτῆται, πολὺ θάρρος διὰ νὰ ἐκστομίσῃ κἀνείς μίαν ἀλήθειαν, ἀπαιτεῖται ἡρωϊσμός ἀληθινὸς διὰ νὰ παραδεχθῇ ὅτι ἔχει σφάλματα, τὰ ὁποῖα ἀνεκάλυψε μόνος τοῦ καὶ ν' ἀκολουθήσῃ μίαν ξένην συμβουλὴν. Διατὶ θυμώνετε ;

25. Ἀποπαῖδι, ἐνταῦθα. — Αὐτὸ τὸ ἴδιον ἔργον, μοῦ τὸ ἐστείλατε πέρυσι δι' Ἀθηναϊκὸν ἡμερολόγιον καὶ δὲν τὸ ἐδέχθην. Διατὶ ἐνομίσατε τὰς στήλας τῆς *Ἠχοῦς Salon des refusés* ;

26. δεσποινίδα Σ. Ι. εἰς Ἀθήνας. — Πολὺ μεταδοτικὸς ὁ ἐνθουσιασμός σας. Ἄλλ' ἀφοῦ ἐγὼ ἂν τὰ ἔβλεπα αὐτὰ ὅλα... θὰ ἐγράφω, διατὶ δὲν γράφετε καὶ σεῖς ; Ἡ «Νεκρολογία» τῆς *Ἑστίας* διὰ τὴν Τρικουπην, θαυμασία. Σὰς εὐχαριστῶ.

27. Πεθαμένην. — Θάρρος. Ἐξέλθετε νικηφόρος ἀπὸ τὸν μικρομεγαλόκοσμον τῶν περισπασμῶν, οἱ ὁποῖοι σὰς πολυοροῦν. Πῶς ; ἡ πρώτη θύελλα σὰς παρὰσφύρει ; Ἄν, ὅπως ἐγὼ πιστεύω, αἱ αἰχμαὶ τῶν βασιάνων σας σταματήσουν πρὸ τοῦ ἀδιαπεράστου θώρακος, τὸν ὁποῖον θὰ σὰς ὑφάνουν ἡ ὑπομονὴ καὶ ἡ καρτεροψυχία, ἡ πεποίθησις εἰς τὸν ἑαυτὸν σας θὰ γείνη πολὺ μεγάλη. Γράφετε πολὺ χαριτωμένα. Θεωρεῖτέ με φίλην σας. Μοῦ γράφετε τὸ ὄνομά σας καὶ τὴν διεύθυνσίν σας ;

28. Δουλαίνε, ἐνταῦθα. — Εὐχαρίστως θὰ διαδιβάσωμεν εἰς τὸν συνάδελφόν μας Σάνκο Πάνσαν, ὅτι ἡ ἀναζητουμένη Δουλαίνε δὲν εἶνε μακράν. Πιστεύω νὰ καταχαρῇ διὰ τὴν εὐνοίαν τῆς μελλούσης κυρίας τοῦ καὶ νὰ διαδιβάσῃ εἰς τὸν κύριόν του, τὴν ἐκφρασὴν τῆς ἐκτιμῆσεώς σας «πρὸς τὸν νεκραναστηθέντα ὄνειροπόλον, ὁ ὁποῖος φαίνεται ἀληθινὸς βρυκόλακας εἰς τὸν θετικὸν αἰῶνά μας». Ἐρωτήσεις διὰ τὰ «μικρὰ χαρτάκια» εἰμποροῦν νὰ προτείνουν οἱ συνδρομηταί μας.

29. Φυτογράφω, ἐνταῦθα. — Ἐγνώρισα ἕνα φυτογράφον εἰς Μιτυλήνην, εἶναι χημικὸς μὲ ἀληθινὴν ἀξίαν. Εἶνε τόσῳ καλὸς, ὥστε πιστεύω νὰ γράψῃ διὰ τῆς *Ἠχοῦς* ἀπάντησιν εἰς τὴν ἐρώτησίν σας :

Ἐχει καταφανῇ πλεονεκτήματα ἢ φυτοφαγία ;